

Fire sterke stemmer

Fædrelandsvennen
12.11.04

Fire kunstnere med ulike uttrykk og klare budskap åpner i morgen utstilling på Bomuldsfabriken.

Av EMIL OTTO SYVERTSEN
Foto: TRYGVE SKRAMSTAD

ARENDAL: Allerede i inngangspartiet vil publikum møte den første installasjonen; svære isblokker hengende fra taket 14 meter over gulvet, dryppende og langsomt skrumpende etter som varmen får tære på dem. Bak denne installasjonen med tittelen «Ice still melts into water» står Farhad Kalantary (født 1962). Han synes isen er interessant som kunstobjekt fordi den er et tidsbegrenset medium.

Kalantary er en av fire kunstnere som fra lørdag 13. november og ut året vil vise verk i Bomuldsfabrikens store, hvite haller. Noen av rommene blir helt blendet, og der får videokunstverk domiere.

I det store rommet i andre etasje vises «But, What's it All About?» av Ole Mads Vevle. En uhyre sterk film som nok kan komme til å vekke både varme og debatt. «Filmen er nærmest manisk i sin intensitet og har som omdreiningspunkt en ung mann i en kaotisk verden. Filmen bygger seg gjennom tekst og rytmiske jentakelser gradvis opp til en totale utladning», skriver aglig leder Finn Eirik Modahl i sin presentasjon av utstillingen.

e-hus

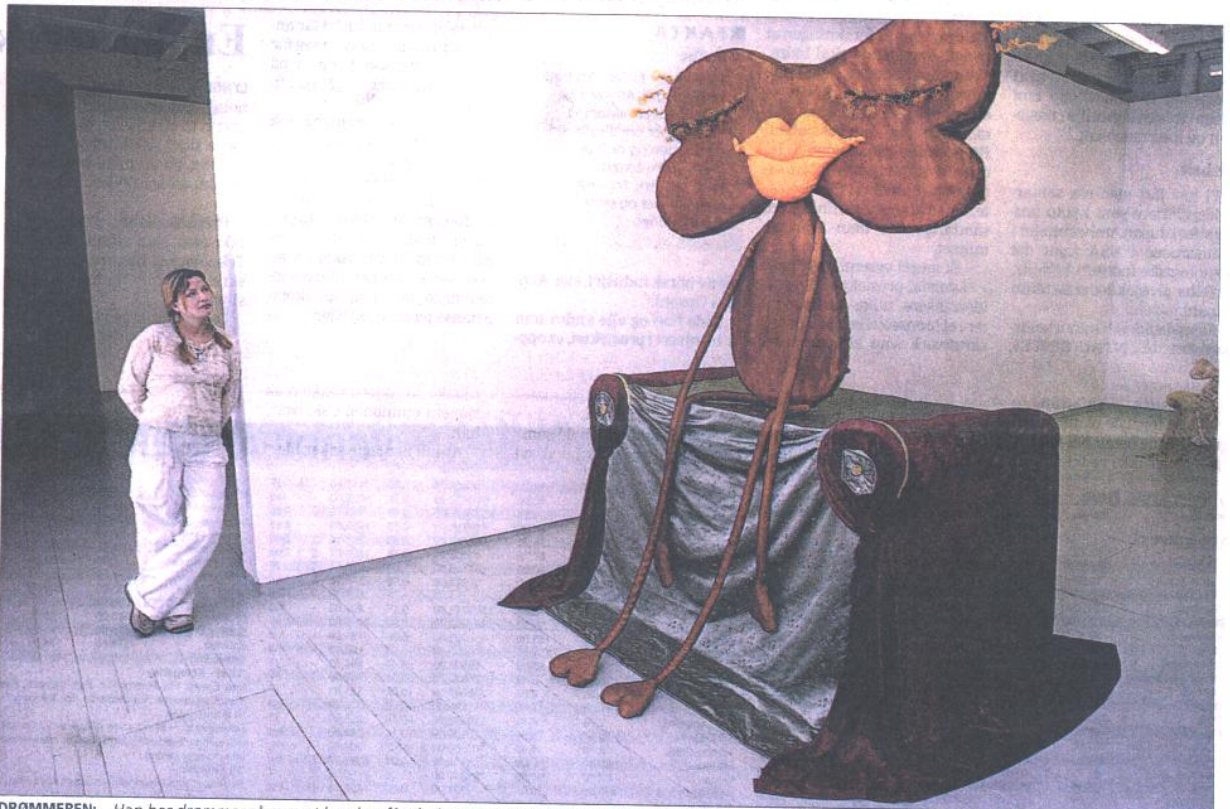
Forste etasje vises ytterligere to videoproduksjoner av Farhad Kalantary. «Tea house» omtaler minnet om noe som en gang var, midtøstens «hus og te-seremonier, slik Farhad Kalantary selv opplever det i unge år i hjemlandet an.

– Det er nostalgi, det handler om å savne gamle tider, følelsen av at det er borte og aldri kan komme igjen, sier Kalantary.

Finn Eirik Modahl peker på hvor kort vei det er fra Kalantarys østlig-inspirerte uttrykk til det lokale norske.

– Jeg opplever den iranske æstetiske stemningen her som ønske lik mye av det vi finner i den norske, for eksempel Petesdal, og slik kan utstillingen være som et treffpunkt mellom kulturer, sier han.

Kalantary viser også i ett rom installasjonen «If this should ever fall» som nesten blir som en kommentar til gallerirommet og provokativt i all sin en-

DRØMMEREN: – Han her drømmer så mye at han har fått lodotter på øynene. Dessuten er han en god kysser, det ser du på leppene, forteller Eli Nilsen om denne aller største blant tøy-skulpturene.

STØTTEROMMET: «If this wall should ever fall» heter dette verket av Farhad Kalantary, laget av blåmalt vrakved som en kommentar til kunstinstisusjonen: Denne veggen kan falle. Hva skjer da?

STILLBILDE: Fra Ole Mads Vevles intense videofilm But, What's it All About.

ELSKEREN: Eli M. Nilsen (37) fra Bergen med tøy-skulpturen Elskeren, alltid parat med blomsten.

Skulpturer

over i første etasje
Nilsen monterer si-

ne eventyrskulpturer, store og små dukker i tøy og skumplast, alle med hoder som to, tre- eller firkløver, alle med sine høyst særegne og personli-

ge uttrykk både i kropp og ansikter, og – alle med sin egen lille historie som tilskueren enten kan dikte selv eller utlede av Eli Nilsens nøye ut-

tenkte titler.

– Alle skulpturene heter forskjellige ting. De speiler ulike mennesketyper, og titlene skal hjelpe tilskueren på vei. «Els-

keren» her er jo litt av en Don Juan der han sitter, alltid med blomsten parat, så attraktiv at han bare kan sitte helt rolig og ta imot dame-

ne når de kommer, forklarer Nilsen.

Hun peker på «Betutten»:

– Han er en mann i midtlivskrise, kanskje sånn i 50-årsalderen. Alt har stoppet opp for ham, han ser ingenting positivt rundt seg lenger, han er introvert og ikke lett å få kontakt med. Jeg prøver å spille alt det jeg finner som rører seg mellom mennesker i samfunnet. Her ser du «Luringen», han er småkriminell og er blitt tatt. Han føler seg dårlig og urettferdig behandlet, synes straffen er alt for hard og han er fornærmet på hele regelsystemet vårt, forteller hun.

Gamle fjær

Og så står vi foran «Divas», en anelse forfalle, men likevel med sterk hang til å pynte seg med gamle fjær.

Jo da, det er nok av ting som får fantasien til å løpe når man betrakter de forskjellige verkene som fra lørdag av er utstilt på Bomuldsfabriken.

Den fjerde kunstneren, Bodil Furu, var ikke ankommet Bomuldsfabriken da Fædrelandsvennen var på stedet. Hun viser videoer, «En plass i solen» fra 2004 som viser fire eksempler på «det lille mennesket» der de forteller om seg selv i Furu kamera. Den andre heter Errol Nordstedt alias Eddie Meduza, om den svenske musikeren som utagerte gjennom den rølpete rollefiguren Eddie Meduza, raggarkongen. En tredje video handler om 17-åringer som samtaler med kunstneren om enkelt, men store spørsmål om livet, døden, moral og politikk.

